

Riječ za život

“Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila.” (Mt 9,22)

Isus je hodao okružen mnoštvom, kad ga je jedan očajni otac zamolio da ode pomoći njegovoj kćeri koja je bila na umoru. Istodobno se dogodio još jedan susret. Između ljudi se probila žena koja je već dugi niz godina bolovala od krvarenja. Zbog takvog tjelesnog stanja bila je prisiljena na ograničene obiteljske i društvene odnose. Žena nije zvala Isusa, niti mu je što rekla, već mu je prišla s leđa i usudila se dodirnuti rub njegove haljine. Njezina je zamisao bila vrlo jasna: „Dotaknem li se samo njegove haljine, spasit ću se od ove patnje što me muči“.

Isus se okrenuo, pogledao ju i ohrabrio rekavši da joj je njezina vjera donijela spasenje. Ne samo tjelesno zdravlje, već susret s Božjom ljubavlju, kroz Isusov pogled.

“Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila.”

Ova zgoda iz Evanđelja po Mateju i nama otvara neočekivane izgleda. Bog uvijek hoda prema nama, ali očekuje i naš dio kako ne bismo propustili susret s Njim. Naš hod u vjeri, premda krivudav i obilježen pogreškama, slabostima i razočaranjima, ima veliku vrijednost. On je Gospodar istinskog Života i želi ga izliti na sve nas, svoje sinove i kćeri. U njegovim smo očima bogati dostojanstvom koje nijedna okolnost ne može poništiti. Stoga, danas Isus i nama govori:

“Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila.”

U življenju ove Riječi može nam pomoći ono što je napisala Chiara Lubich razmatrajući upravo ovaj evanđeoski odlomak: „U vjeri čovjek jasno pokazuje da se ne oslanja na samoga sebe već da se pouzdaje u Onoga koji je jači od njega. [...] Isus izliječenu ženu naziva 'kćeri', kako bi joj pokazao ono što joj uistinu želi dati: ne samo dar za njezino tijelo, već i božanski život koji je može u

Riječ za život

“Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila.” (Mt 9,22)

Isus je hodao okružen mnoštvom, kad ga je jedan očajni otac zamolio da ode pomoći njegovoj kćeri koja je bila na umoru. Istodobno se dogodio još jedan susret. Između ljudi se probila žena koja je već dugi niz godina bolovala od krvarenja. Zbog takvog tjelesnog stanja bila je prisiljena na ograničene obiteljske i društvene odnose. Žena nije zvala Isusa, niti mu je što rekla, već mu je prišla s leđa i usudila se dodirnuti rub njegove haljine. Njezina je zamisao bila vrlo jasna: „Dotaknem li se samo njegove haljine, spasit ću se od ove patnje što me muči“.

Isus se okrenuo, pogledao ju i ohrabrio rekavši da joj je njezina vjera donijela spasenje. Ne samo tjelesno zdravlje, već susret s Božjom ljubavlju, kroz Isusov pogled.

“Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila.”

Ova zgoda iz Evanđelja po Mateju i nama otvara neočekivane izgleda. Bog uvijek hoda prema nama, ali očekuje i naš dio kako ne bismo propustili susret s Njim. Naš hod u vjeri, premda krivudav i obilježen pogreškama, slabostima i razočaranjima, ima veliku vrijednost. On je Gospodar istinskog Života i želi ga izliti na sve nas, svoje sinove i kćeri. U njegovim smo očima bogati dostojanstvom koje nijedna okolnost ne može poništiti. Stoga, danas Isus i nama govori:

“Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila.”

U življenju ove Riječi može nam pomoći ono što je napisala Chiara Lubich razmatrajući upravo ovaj evanđeoski odlomak: „U vjeri čovjek jasno pokazuje da se ne oslanja na samoga sebe već da se pouzdaje u Onoga koji je jači od njega. [...] Isus izliječenu ženu naziva 'kćeri', kako bi joj pokazao ono što joj uistinu želi dati: ne samo dar za njezino tijelo, već i božanski život koji je može u